

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.9.2025 r.
COM(2025) 809 final

ANNEX 1 – PART 4/4

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy o strategicznym partnerstwie politycznym i gospodarczym oraz dotyczącym współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony

CZĘŚĆ IV¹

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1

RAMY INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 1.1

Szczyt

1. Najwyższy szczebel dialogu politycznego i merytorycznego między Stronami ma miejsce na poziomie szczytu. Szczyty odbywają się co dwa lata lub za obopólnym porozumieniem.
2. Szczyt zapewnia ogólne wytyczne na potrzeby partnerstwa strategicznego między Stronami i wykonywania niniejszej Umowy oraz stanowi forum do omawiania wszelkich dwustronnych, regionalnych, międzyregionalnych lub międzynarodowych kwestii leżących we wspólnym interesie.

¹ W przypadku gdy postanowienie zawiera odesłanie do innego artykułu bez określenia, w której części niniejszej umowy dany artykuł się znajduje, należy je rozumieć jako odesłanie do artykułu w części IV niniejszej umowy.

ARTYKUŁ 1.2

Wspólna Rada

1. Niniejszym ustanawia się Wspólną Radę. Wspólna Rada:
 - a) nadzoruje realizację celów niniejszej Umowy;
 - b) nadzoruje funkcjonowanie i wykonywanie niniejszej Umowy;
 - c) bada wszelkie kwestie wynikłe w ramach niniejszej Umowy; oraz
 - d) zajmuje się wszelkimi innymi kwestiami dwustronnymi lub międzynarodowymi leżącymi we wspólnym interesie.
2. Wspólna Rada zbiera się w regularnych odstępach czasu, co dwa lata lub za obopólnym porozumieniem.
3. Wspólna Rada składa się z przedstawicieli Stron na szczeblu ministerialnym, zgodnie z odpowiednimi ustaleniami wewnętrznymi Stron, i z uwzględnieniem konkretnych spraw, które mają być rozpatrywane na danym posiedzeniu. Wspólna Rada zbiera się we wszelkich niezbędnych składach za porozumieniem Stron.

4. Wspólna Rada ustanawia swój własny regulamin wewnętrzny oraz regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu.
5. Wspólnej Radzie przewodniczą na zmianę przedstawiciel Unii Europejskiej i przedstawiciel Meksyku, zgodnie z przepisami określonymi w jej regulaminie wewnętrznym.
6. Wspólna Rada jest uprawniona do podejmowania decyzji i wydawania zaleceń, stosownie do przypadku, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy. Wspólna Rada jest również uprawniona do podejmowania decyzji i wydawania zaleceń w inny sposób wspólnie uzgodnionych przez Strony, w zakresie objętym częściami I, II i IV niniejszej Umowy. Decyzje są wiążące dla Stron, które wprowadzają wszelkie środki niezbędne do ich wykonania.
7. Wspólna Rada jest uprawniona do wprowadzenia zmian do niniejszej Umowy, jeżeli jest to przewidziane zgodnie z art. 2.4 (Zmiany) ust. 2.
8. Wspólna Rada przyjmuje decyzje i wydaje zalecenia w drodze porozumienia między Stronami zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron niezbędnych do przyjęcia tych decyzji i wydania tych zaleceń. Decyzje są wiążące dla Stron, które wprowadzają wszelkie środki niezbędne do ich wykonania.
9. Wspólna Rada może przekazać Wspólnemu Komitetowi dowolne ze swoich funkcji, w tym uprawnienia do podejmowania wiążących decyzji.

ARTYKUŁ 1.3

Wspólny Komitet

1. Niniejszym ustanawia się Wspólny Komitet. Wspólny Komitet wspiera Wspólną Radę w wykonywaniu jej funkcji.
2. Wspólny Komitet jest odpowiedzialny za ogólną realizację niniejszej Umowy, w tym za określenie i nadzorowanie dialogów sektorowych.
3. Wspólny Komitet przygotowuje posiedzenia Wspólnej Rady.
4. Wspólny Komitet składa się z przedstawicieli Stron na szczeblu urzędników wyższego szczebla lub innych osób wyznaczonych przez Strony, z uwzględnieniem konkretnych spraw, które mają być rozpatrywane na danym posiedzeniu.
5. Wspólny Komitet odbywa posiedzenia w szczególnym składzie w celu rozstrzygania wszystkich spraw dotyczących części III niniejszej Umowy. Gdy Wspólny Komitet zajmuje się którąkolwiek z tych spraw, w jego skład wchodzi przedstawiciele Stron odpowiedzialni za kwestie handlu i inwestycji, jak przewidziano w części III art. 1.8 (Szczególne funkcje Wspólnego Komitetu) niniejszej Umowy.

6. Wspólnemu Komitetowi współprzewodniczą przedstawiciel Unii Europejskiej i przedstawiciel Meksyku.

7. Wspólny Komitet zbiera się za obopólnym porozumieniem, naprzemiennie w Brukseli i w mieście Meksyk, a termin i porządek dzienny są uzgadniane z wyprzedzeniem przez Strony. Dodatkowe posiedzenia mogą zostać zwołane za porozumieniem Stron na wniosek Strony. Posiedzenia mogą się również odbywać przy użyciu dowolnych środków technologicznych dostępnych Stronom.

8. Wspólny Komitet jest uprawniony do przyjmowania decyzji i wydawania zaleceń w przypadkach przewidzianych w niniejszej Umowie lub w dziedzinach, w których Wspólna Rada przekazała mu uprawnienia. Decyzje i zalecenia są przyjmowane za zgodą Stron zgodnie z jego regulaminem wewnętrznym po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych Stron niezbędnych do przyjęcia tych decyzji i wydania tych zaleceń. Decyzje są wiążące dla Stron, które wprowadzają wszelkie środki niezbędne do ich wykonania.

ARTYKUŁ 1.4

Podkomitety i inne organy

1. Wspólny Komitet może ustanowić podkomitety lub inne organy, w miarę potrzeby i w trybie *ad hoc*, aby wspierały go w sprawowaniu jego funkcji lub zajęły się konkretnymi zadaniami lub tematami. Wspólny Komitet może zmienić zadania powierzone dowolnemu podkomitetowi lub innym organom utworzonym do tych celów lub rozwiązać taki podkomitet lub organ.

2. Wspólny Komitet przyjmuje regulamin wewnętrzny, który ustala skład, obowiązki i funkcjonowanie podkomitetów i innych organów.
3. O ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej lub o ile Strony nie uzgodniły inaczej, podkomitety i inne organy zbierają się w miarę potrzeb lub na wniosek którejkolwiek ze Stron lub Wspólnego Komitetu. Posiedzenia odbywają się z osobistym udziałem członków lub przy użyciu dowolnych środków technologicznych dostępnych Stronom. Posiedzenia z osobistym udziałem członków odbywają się na przemian w Brukseli lub w mieście Meksyk.
4. Podkomitetom i innym organom współprzewodniczą przedstawiciel Unii Europejskiej i przedstawiciel Meksyku.
5. Podkomitety i inne organy składają sprawozdania ze swoich działań Wspólnemu Komitetowi.
6. Ustanowienie jakiegokolwiek podkomitetu lub innego organu nie stanowi przeszkody dla skierowania przez którąkolwiek ze Stron jakiegokolwiek kwestii bezpośrednio do Wspólnego Komitetu.
7. Niniejszym ustanawia się Podkomitet ds. Rozwoju i Współpracy Międzynarodowej w celu koordynowania i nadzorowania realizacji działań w zakresie współpracy w obszarach, o których mowa w części II Umowy. Wspiera on Wspólny Komitet w wykonywaniu jego funkcji dotyczących tych kwestii.

8. Niniejszym ustanawia się Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach do celów art. 23 Protokołu w sprawie zapobiegania i zwalczania korupcji.

9. Oprócz postanowień niniejszego artykułu działanie podkomitetów i innych organów ustanowionych na podstawie art. 1.10 (Podkomitety i inne organy w ramach części III niniejszej Umowy) części III niniejszej Umowy jest regulowane przez część III niniejszej Umowy, a podkomitety składają sprawozdania Wspólnemu Komitetowi podczas jego posiedzeń w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.

ARTYKUŁ 1.5

Wspólna Komisja Parlamentarna

1. Niniejszym ustanawia się Wspólną Komisję Parlamentarną. Wspólna Komisja Parlamentarna stanowi forum spotkań i wymiany poglądów oraz wspierania zacieśniania stosunków.

2. Wspólna Komisja Parlamentarna składa się z posłów do Parlamentu Europejskiego i członków Kongresu Meksyku.

3. Wspólnej Komisji Parlamentarnej współprzewodniczą przedstawiciel Parlamentu Europejskiego i przedstawiciel Kongresu Meksyku.

4. Wspólna Komisja Parlamentarna zbiera się w określonych przez siebie odstępach czasu, na przemian w Brukseli i w mieście Meksyk.
5. Wspólna Komisja Parlamentarna może ustanowić własny regulamin wewnętrzny.
6. Wspólna Komisja Parlamentarna jest informowana o decyzjach i zaleceniach Wspólnej Rady albo Wspólnego Komitetu, o ile powierzono zadania temu ostatniemu. Wspólna Komisja Parlamentarna może zażądać odpowiednich informacji w sprawach mających znaczenie dla niniejszej Umowy.
7. Wspólna Komisja Parlamentarna może wydawać zalecenia dla Wspólnej Rady.

ARTYKUŁ 1.6

Stosunki ze społeczeństwem obywatelskim

Strony konsultują się ze społeczeństwem obywatelskim w kwestiach mających znaczenie dla niniejszej Umowy, w szczególności w ramach współpracy z wewnętrznymi grupami doradczymi i Forum Społeczeństwa Obywatelskiego, o których mowa w art. 1.7 (Wewnętrzne grupy doradcze) i 1.8 (Forum Społeczeństwa Obywatelskiego).

ARTYKUŁ 1.7

Wewnętrzne grupy doradcze

1. Każda ze Stron powołuje co najmniej jedną wewnętrzną grupę doradczą w terminie roku po dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.
2. Wewnętrzna grupa doradcza doradza danej Stronie w kwestiach wchodzących w zakres niniejszej Umowy. W przypadku powołania kilku wewnętrznych grup doradczych każdą częścią Umowy zajmuje się nie więcej niż jedna wewnętrzna grupa doradcza.
3. W przypadku powołania kilku wewnętrznych grup doradczych każda z nich może mieć różnych członków, lecz musi stanowić zrównoważony zbiór przedstawicieli niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji pozarządowych, organizacji przedsiębiorców i związków zawodowych, zajmujących się kwestiami gospodarczymi, zrównoważonego rozwoju, społecznymi, praw człowieka, ochrony środowiska i innymi kwestiami.
4. Posiedzenia wewnętrznej grupy doradczej mogą odbywać się w różnych składach w celu omawiania kwestii mających znaczenie dla poszczególnych części niniejszej Umowy.
5. Każda ze Stron organizuje co najmniej raz w roku posiedzenie ze swoją wewnętrzną grupą doradczą lub wewnętrznymi grupami doradczymi. Każda ze Stron uwzględnia opinie lub zalecenia dotyczące kwestii mających znaczenie dla niniejszej Umowy przedłożone przez jej wewnętrzną grupę doradczą lub wewnętrzne grupy doradcze.

6. W celu zwiększania świadomości społecznej na temat wewnętrznych grup doradczych każda ze Stron publikuje wykaz organizacji uczestniczących w jej wewnętrznej grupie doradczej lub wewnętrznych grupach doradczych, a także informacje dotyczące punktu kontaktowego dla każdej z tych grup.

7. Strony wspierają wzajemną współpracę między swoimi Wewnętrznymi Grupami Doradczymi.

ARTYKUŁ 1.8

Forum Społeczeństwa Obywatelskiego

1. Strony wspierają zorganizowanie Forum Społeczeństwa Obywatelskiego z udziałem przedstawicieli Stron służącego do prowadzenia dialogu publicznego na temat kwestii mających znaczenie dla niniejszej Umowy.

2. Posiedzenia Forum Społeczeństwa Obywatelskiego organizowane są w połączeniu z posiedzeniami Wspólnego Komitetu, w tym również wtedy, gdy Wspólny Komitet odbywa posiedzenie w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu. Strony mogą również wspierać uczestnictwo w Forum Społeczeństwa Obywatelskiego za pomocą środków technicznych.

3. Udział w Forum Społeczeństwa Obywatelskiego otwarty jest dla niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego mających siedzibę na terytorium Stron, w tym członków każdej z wewnętrznych grup doradczych, o których mowa w art. 1.7 (Wewnętrzne grupy doradcze). Strony wspierają zrównoważoną reprezentację przedstawicieli niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji pozarządowych, organizacji przedsiębiorców i związków zawodowych, zajmujących się kwestiami gospodarczymi, zrównoważonego rozwoju, społecznymi, praw człowieka, ochrony środowiska i innymi kwestiami.

4. Przedstawiciele Stron uczestniczący w pracach Wspólnego Komitetu mogą, w stosownych przypadkach, brać udział w sesji na posiedzeniu Forum Społeczeństwa Obywatelskiego w celu przedstawienia informacji na temat funkcjonowania niniejszej Umowy i nawiązania dialogu w ramach Forum Społeczeństwa Obywatelskiego.

Sesji tej przewodniczą, stosownie do przypadku, współprzewodniczący Wspólnego Komitetu lub ich przedstawiciele. Każda ze Stron publikuje formalne oświadczenia, które wygłosiła na Forum Społeczeństwa Obywatelskiego.

ROZDZIAŁ 2

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 2.1

Definicja Stron

Do celów niniejszej Umowy:

- „Strona” oznacza Unię Europejską albo jej państwa członkowskie, albo Unię Europejską i jej państwa członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi obszarami kompetencji („Strona UE”) lub Meksyk;
- „Strony” oznaczają, z jednej strony, Stronę UE, a z drugiej strony, Meksyk.

ARTYKUŁ 2.2

Terytorialny zakres stosowania

1. O ile nie określono inaczej, niniejsza Umowa ma, w przypadku Unii Europejskiej, zastosowanie do terytoriów, na których stosuje się TUE i TFUE, na warunkach określonych w tych traktatach. Postanowienia odnoszące się do traktowania taryfowego towarów, reguł pochodzenia i procedur dotyczących pochodzenia mają również zastosowanie do części obszaru celnego Unii Europejskiej nieobjętych zakresem zdania pierwszego. Pojęcie „terytorium” w rozdziale 4 (Ułatwienia celne i handlowe) i art. 2.7 (Towary ponownie wprowadzone po ich naprawie lub modyfikacji), 2.13 (Odprawa czasowa towarów) i 25.66 (Środki kontroli granicznej dotyczące praw własności intelektualnej) części III niniejszej Umowy należy rozumieć, w odniesieniu do Unii, jako odnoszące się do obszaru celnego Unii Europejskiej. Obszar celny Unii Europejskiej oznacza terytorium określone w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny².

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny, opublikowane w Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

2. O ile nie określono inaczej, niniejszą Umowę stosuje się, w odniesieniu do Meksyku, do terytorium lądowego, przestrzeni powietrznej, wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wszelkich obszarów poza morzem terytorialnym Meksyku, w obrębie których Meksyk może wykonywać suwerenne prawa i sprawować jurysdykcję, określone przez jego prawo wewnętrzne, zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza sporządzoną w Montego Bay w dniu 10 grudnia 1982 r.

ARTYKUŁ 2.3

Wypełnianie obowiązków

1. Każda ze Stron jest odpowiedzialna za przestrzeganie postanowień niniejszej Umowy. W tym celu Strony podejmują wszelkie działania ogólne i szczegółowe niezbędne do wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej Umowy.
2. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek z obowiązków określonych w części III niniejszej Umowy, stosuje się szczególne mechanizmy przewidziane w tej części Umowy.
3. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek z obowiązków opisanych w części I art. 2 i części II art. 1.4 jako zasadnicze elementy, może podjąć odpowiednie środki. Do celów niniejszego ustępu „odpowiednie środki” mogą obejmować zawieszenie niniejszej Umowy, w całości lub w części.

4. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregośkolwiek obowiązku wynikającego z niniejszej Umowy, oprócz tych wchodzących w zakres w ust. 2 i 3 powyżej, powiadamia o tym drugą Stronę i przekazuje wszelkie istotne informacje. Strony przeprowadzają konsultacje pod auspicjami Wspólnej Rady w celu znalezienia obustronnie akceptowalnego rozwiązania. W przypadku gdy Wspólna Rada nie jest w stanie wypracować obustronnie akceptowalnego rozwiązania, Strona zawiadamiająca może podjąć odpowiednie środki. Do celów niniejszego ustępu „odpowiednie środki” mogą obejmować zawieszenie tylko części I, II i IV niniejszej Umowy.

5. „Odpowiednie środki”, o których mowa w ust. 3 i 4, podejmuje się z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego oraz proporcjonalnie do niewykonania obowiązków wynikających z niniejszej Umowy. W pierwszej kolejności muszą zostać podjęte środki w najmniejszym stopniu zakłócające funkcjonowanie niniejszej Umowy. Uznaje się, że zawieszenie obowiązywania niniejszej Umowy w całości lub w części byłoby środkiem stosowanym wyłącznie w ostateczności.

ARTYKUŁ 2.4

Zmiany

1. Niniejsza Umowa może zostać zmieniona w drodze pisemnego porozumienia między Stronami. Wszelkie zmiany wchodzą w życie w dniu uzgodnionym przez Strony oraz po spełnieniu ich odpowiednich wymogów prawnych i zakończeniu odpowiednich procedur.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejsza Umowa może zostać zmieniona w przypadkach określonych w niniejszej Umowie decyzją Wspólnej Rady lub Wspólnego Komitetu, o ile powierzono zadania temu ostatniemu, dotyczącą zmiany postanowień niniejszej Umowy lub załączników do niej.

ARTYKUŁ 2.5

Wejście w życie i tymczasowe stosowanie

1. Strony podpisują i zatwierdzają niniejszą Umowę zgodnie ze swoimi procedurami wewnętrznymi.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony wymienią powiadomienia o zakończeniu procedur wewnętrznych do tego wymaganych.
3. Niezależnie od ust. 2 i do czasu wejścia w życie niniejszej Umowy Unia Europejska i Meksyk mogą tymczasowo stosować niniejszą Umowę, w całości lub w części, zgodnie ze swoimi odpowiednimi procedurami wewnętrznymi.

4. Tymczasowe stosowanie rozpoczyna się pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym:

- a) Unia Europejska powiadomiła Meksyk o zakończeniu swoich procedur wewnętrznych, wskazując te części niniejszej Umowy, które mają być stosowane tymczasowo; oraz
- b) Meksyk powiadomił Unię Europejską o zakończeniu swoich procedur wewnętrznych.

5. W okresie tymczasowego stosowania nadal mają zastosowanie postanowienia Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, podpisanej w Brukseli w dniu 8 grudnia 1997 r., w zakresie, w jakim nie są one objęte tymczasowym stosowaniem niniejszej Umowy.

6. Unia Europejska lub Meksyk mogą powiadomić drugą Stronę na piśmie o swoim zamiarze wypowiedzenia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy. Wypowiedzenie staje się skuteczne z pierwszym dniem drugiego miesiąca następującego po takim powiadomieniu.

7. Jeżeli niniejsza Umowa lub określone jej postanowienia są stosowane tymczasowo na podstawie ust. 4, Strony rozumieją pojęcie „dzień wejścia w życie niniejszej Umowy” jako dzień rozpoczęcia jej tymczasowego stosowania. Wspólna Rada i inne organy ustanowione na mocy niniejszej Umowy mogą wykonywać swoje zadania podczas tymczasowego stosowania niniejszej Umowy. Wszelkie decyzje lub zalecenia przyjęte w ramach wykonywania ich zadań tracą moc w przypadku wypowiedzenia tymczasowego stosowania niniejszej Umowy na podstawie ust. 6.

8. Powiadomienia dokonane zgodnie z niniejszym artykułem wysyła się, w przypadku Unii Europejskiej, do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, a w przypadku Meksyku – do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Meksyku, które to organy są deponentami niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 2.6

Związek z innymi umowami

1. Umowa o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, podpisana w Brukseli w dniu 8 grudnia 1997 r., w tym wszelkie późniejsze decyzje organów instytucjonalnych powołanych na mocy tej Umowy z wyjątkiem decyzji nr 5/2004 Wspólnej Rady UE–Meksyk z dnia 15 grudnia 2004 r., w której przyjęto na podstawie art. 17 ust. 3 decyzji nr 2/2000 załącznik do wspomnianej decyzji w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, traci moc i zostaje zastąpiona niniejszą Umową.

2. Umowa przejściowa w sprawie handlu między UE a Meksykiem traci moc i zostaje zastąpiona niniejszą Umową z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy.
3. Odesłania do wspomnianych wyżej umów we wszystkich innych umowach między Stronami interpretuje się jako odesłania do niniejszej Umowy.
4. Strony mogą uzupełnić niniejszą Umowę poprzez zawarcie szczegółowych umów w którymkolwiek z obszarów współpracy objętych zakresem niniejszej Umowy. Takie umowy szczegółowe stanowią integralną część ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową oraz podlegają wspólnym ramom instytucjonalnym ustanowionym na podstawie niniejszej Umowy.
5. Istniejące umowy dotyczące szczegółowych obszarów współpracy objętych zakresem niniejszej Umowy uznaje się za integralną część ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową i umowy te podlegają wspólnym ramom instytucjonalnym ustanowionym na podstawie niniejszej Umowy.
6. Z chwilą wejścia w życie Umowy wszelkie decyzje przyjęte przez Radę ds. Handlu ustanowioną na podstawie umowy przejściowej w sprawie handlu między UE a Meksykiem, podpisanej w dniu X, uznaje się za przyjęte przez Wspólną Radę ustanowioną w art. 1.2. Wszelkie decyzje przyjęte przez Komitet ds. Handlu ustanowiony na podstawie umowy przejściowej w sprawie handlu między UE a Meksykiem uznaje się za przyjęte przez Wspólny Komitet ustanowiony w art. 1.3.

7. Niezależnie od postanowień art. 2.6 ust. 2:
- a) środki tymczasowe przyjęte zgodnie z art. 2.24 ust. 7 i art. 20.4 umowy przejściowej w sprawie handlu między UE a Meksykiem, które obowiązują w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy, stosuje się do czasu ich planowego wygaśnięcia;
 - b) dwustronne środki ochronne przyjęte zgodnie z rozdziałem 5 sekcja C umowy przejściowej w sprawie handlu między UE a Meksykiem, które obowiązują w dniu wejścia w życie niniejszej Umowy, stosuje się do czasu ich planowego wygaśnięcia;
 - c) po dniu wejścia w życie niniejszej Umowy procedury rozstrzygania sporów wszczęte już na podstawie art. 31.6 umowy przejściowej w sprawie handlu między UE a Meksykiem uznaje się za spory na podstawie niniejszej Umowy i kontynuuje się do czasu ich zakończenia; oraz
 - d) wiążący wynik każdej procedury rozstrzygania sporów wszczętej na podstawie art. 31.6 umowy przejściowej w sprawie handlu między UE a Meksykiem pozostaje wiążący dla Stron po dniu wejścia w życie niniejszej Umowy.
8. Strony nie mogą wszczynać na podstawie niniejszej Umowy postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu w kwestiach, które stanowiły przedmiot sprawozdania końcowego zespołu orzekającego zgodnie z rozdziałem 31 umowy przejściowej w sprawie handlu między UE a Meksykiem.

9. Okresy przejściowe, które zgodnie z umową przejściową w sprawie handlu między UE a Meksykiem upłynęły już w całości lub w części, uwzględnia się przy obliczaniu okresów przejściowych przewidzianych w równoważnych postanowieniach niniejszej Umowy. Takie okresy przejściowe na podstawie niniejszej Umowy oblicza się poczynając od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 2.7

Załączniki, protokoły i wspólne deklaracje

1. Załączniki, w tym dodatki do nich, protokoły i uwagi, oraz wspólne deklaracje do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.
2. Każdy z załączników do niniejszej Umowy, w tym dodatki do niego, oznaczony kodem rozpoczynającym się cyfrą arabską, stanowi integralną część odpowiedniego rozdziału części III niniejszej Umowy oznaczonego tą samą cyfrą arabską, w którym to rozdziale występuje odesłanie do tego konkretnego załącznika.
3. Oznaczone cyframi rzymskimi załączniki I–VII do niniejszej Umowy, w tym dodatki do nich, stanowią integralną część części III rozdział 10–19 niniejszej Umowy. O ile nie postanowiono inaczej, definicje określone w rozdziałach 10–19 mają zastosowanie również do tych załączników.

ARTYKUŁ 2.8

Wyjątek spowodowany względami bezpieczeństwa

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako:

- a) wymagające od Strony dostarczenia lub udostępnienia jakichkolwiek informacji, których ujawnienie uważa ona za sprzeczne z jej podstawowymi interesami bezpieczeństwa; ani
- b) uniemożliwiające Stronie podejmowanie jakichkolwiek działań uznanych przez nią za niezbędne do ochrony jej podstawowych interesów bezpieczeństwa:
 - (i) związanych z produkcją broni, amunicji i materiałów wojennych lub handlem nimi, oraz związanych z tego rodzaju handlem i transakcjami obejmującymi inne towary i materiały, prowadzonych bezpośrednio lub pośrednio w celu zaopatrywania obiektu wojskowego;
 - (ii) odnoszących się do świadczenia usług i dostarczania technologii oraz do działalności gospodarczej prowadzonej bezpośrednio lub pośrednio w celu zaopatrywania obiektu wojskowego;
 - (iii) odnoszących się do materiałów rozszczepialnych i materiałów do syntezy jądrowej lub materiałów służących do ich uzyskania;
 - (iv) podjętych w czasie wojny lub w obliczu innego zagrożenia w stosunkach międzynarodowych;

- c) uniemożliwiające Stronie podjęcie jakiegokolwiek działania w celu wywiązania się z zobowiązań międzynarodowych wynikających z Karty Narodów Zjednoczonych na potrzeby utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

ARTYKUŁ 2.9

Przystąpienie nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej

1. Unia Europejska bezzwłocznie powiadamia Meksyk o każdym wniosku o przystąpienie państwa trzeciego do Unii Europejskiej.
2. Unia Europejska powiadamia Meksyk o wejściu w życie każdego traktatu dotyczącego przystąpienia państwa trzeciego do Unii Europejskiej (zwanego dalej „traktatem o przystąpieniu”).
3. W trakcie negocjacji między Unią Europejską a kandydującym państwem trzecim Unia Europejska:
 - a) przekazuje, na wniosek Meksyku i w możliwym zakresie, wszelkie informacje dotyczące wszelkich kwestii objętych niniejszą Umową; oraz
 - b) uwzględnia wszelkie uwagi zgłoszone przez Meksyk w odniesieniu do kwestii objętych niniejszą Umową

4. Nowe państwo członkowskie Unii Europejskiej przystępuje do niniejszej Umowy zgodnie z warunkami postanowionymi przez Wspólną Radę. Przystąpienie do niniejszej Umowy staje się skuteczne z dniem przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej. Wspólna Rada zmienia w drodze decyzji niniejszą Umowę i tym samym ustala warunki przystąpienia do niej.
5. Niezależnie od ust. 4, w odniesieniu do części III niniejszej Umowy, Wspólny Komitet obradujący w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu:
- a) bada wszelkie skutki przystąpienia dla niniejszej Umowy z odpowiednim wyprzedzeniem przed dniem przystąpienia; oraz
 - b) przed wejściem w życie przystąpienia państwa trzeciego do Unii Europejskiej uwzględnia skutki takiego przystąpienia dla niniejszej Umowy i uzgadnia wszelkie niezbędne zmiany, dostosowania lub środki przejściowe dotyczące części III niniejszej Umowy, aby od dnia przystąpienia nowego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej umożliwić Stronom stosowanie tej części niniejszej Umowy w możliwym zakresie.
6. Decyzje Wspólnej Rady i Wspólnego Komitetu przyjmowane są zgodnie z art. 1.2 (Wspólna Rada).

ARTYKUŁ 2.10

Przyszłe przystąpienia do niniejszej Umowy

Niniejsza Umowa jest otwarta na przystąpienie dowolnego państwa, które jest gotowe do wypełniania obowiązków określonych w niniejszej Umowie, z zastrzeżeniem warunków, jakie mogą zostać uzgodnione między tym państwem a Stronami, oraz po zatwierdzeniu zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami prawnymi każdej ze Stron i państwa przystępującego.

ARTYKUŁ 2.11

Prawa prywatne

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako przyznające osobom prawa lub nakładające na nie obowiązki inne niż prawa i obowiązki powstałe między Stronami na podstawie prawa międzynarodowego publicznego, ani – bez uszczerbku dla ustawodawstwa krajowego Meksyku – jako dopuszczające bezpośrednie powoływanie się na niniejszą Umowę w wewnętrznych systemach prawnych Stron.

ARTYKUŁ 2.12

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

ARTYKUŁ 2.13

Okres ważności i wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy przez czas nieokreślony.
2. Unia Europejska lub Meksyk mogą pisemnie powiadomić drugą Stronę o swoim zamiarze wypowiedzenia niniejszej Umowy. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po dniu otrzymania tego powiadomienia.

PROTOKÓŁ
W SPRAWIE ZAPOBIEGANIA I ZWALCZANIA KORUPCJI

SEKCJA A

Postanowienia ogólne

ARTYKUŁ 1

Cele

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do zapobiegania i zwalczania korupcji w handlu i inwestycjach międzynarodowych oraz przypominają, że korupcja w handlu i inwestycjach podważa dobre rządy i rozwój gospodarczy oraz zakłóca międzynarodowe warunki konkurencji.
2. Strony uznają, że korupcja może mieć wpływ na handel i inwestycje międzynarodowe, ponieważ może ograniczać możliwości dostępu do rynku i osłabiać zobowiązania mające na celu stworzenie równych szans. Korupcja wpływająca na handel i inwestycje może stanowić pozataryfową barierę dla inwestorów i przedsiębiorstw pragnących uczestniczyć w handlu i inwestycjach międzynarodowych.
3. Strony uznają znaczenie zwalczania wpływającej na handel i inwestycje międzynarodowe korupcji urzędników publicznych oraz korupcji w sektorze prywatnym.

4. Strony uznają, że korupcja jest kwestią transgraniczną, powiązaną z innymi formami przestępczości transgranicznej i gospodarczej, w tym z praniem pieniędzy, i że należy ją zwalczać, stosując podejście multidyscyplinarne oraz ścisłą współpracę na szczeblu międzynarodowym.
5. Strony uznają potrzebę wzmacniania uczciwości i zwiększania przejrzystości zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, oraz to, że poszczególne sektory mają uzupełniające się obowiązki w tym zakresie.
6. Strony uznają znaczenie inicjatyw regionalnych i wielostronnych, w tym podejmowanych na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, WTO, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (zwanej dalej „OECD”), Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (zwanej dalej „FATF”), Rady Europy i Organizacji Państw Amerykańskich, dla zapobiegania i zwalczania korupcji w kwestiach mających wpływ na handel i inwestycje międzynarodowe oraz zobowiązują się do wspólnej pracy na rzecz zachęcania do podejmowania odpowiednich inicjatyw i ich wspierania.
7. Strony ponawiają swoje wspólne zobowiązanie wynikające z 16. celu Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 dotyczące istotnego ograniczenia wszelkich form korupcji i przekupstwa.
8. Strony uznają istotne prace podjęte przez grupę roboczą grupy G-20 ds. zwalczania korupcji i potwierdzają swoje poparcie dla odpowiednich zasad wysokiego szczebla uzgodnionych w ramach grupy G-20.
9. Postanowienia te mają na celu ustanowienie w stosunkach między Stronami dwustronnych ram zobowiązań w celu zapobiegania i zwalczania korupcji mającej wpływ na handel i inwestycje międzynarodowe.

ARTYKUŁ 2

Zakres stosowania

Niniejszy Protokół ma zastosowanie do zapobiegania i zwalczania korupcji w odniesieniu do wszelkich kwestii objętych postanowieniami części III niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 3

Związek z innymi umowami

Żadne z postanowień niniejszego Protokołu nie ma wpływu na prawa i obowiązki Stron wynikające z Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 31 października 2003 r. w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku (zwanej dalej „UNCAC”); Konwencji o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, sporządzonej w Paryżu w dniu 21 listopada 1997 r.; Międzyamerykańskiej konwencji przeciwko korupcji, sporządzonej w Caracas w dniu 29 marca 1996 r.; właściwych instrumentów prawnych przyjętych przez Radę Europy; oraz wszelkich innych właściwych międzynarodowych instrumentów prawnych przyjętych przez każdą ze Stron.

SEKCJA B

Środki zwalczania korupcji

ARTYKUŁ 4

Czynne i bierne przekupstwo urzędników publicznych

Strony uznają znaczenie zwalczania czynnego i biernego przekupstwa urzędników publicznych wpływającego na handel i inwestycje międzynarodowe. W tym celu potwierdzają w szczególności swoje zobowiązania na podstawie art. 15 i 16 UNCAC do przyjmowania lub utrzymania takich środków ustawodawczych i innych środków, jakie mogą być konieczne do ustanowienia jako przestępstwo, jeżeli zostały popełnione umyślnie, czynów czynnego i biernego przekupstwa urzędników publicznych oraz czynnego przekupstwa zagranicznych urzędników publicznych i urzędników międzynarodowych organizacji publicznych, oraz do rozważenia przyjęcia takich środków ustawodawczych i innych środków, jakie mogą być konieczne do ustanowienia popełnionych umyślnie czynów biernego przekupstwa zagranicznych urzędników publicznych i urzędników międzynarodowych organizacji publicznych za przestępstwo.

ARTYKUŁ 5

Czynne i bierne przekupstwo w sektorze prywatnym

1. Strony uznają znaczenie zwalczania czynnego i biernego przekupstwa w sektorze prywatnym wpływającego na handel i inwestycje międzynarodowe. W tym celu przypominają potrzebę wypełniania podjętych przez nie zobowiązań wynikających z UNCAC i potwierdzają w szczególności swoje zobowiązania na podstawie art. 21 UNCAC do rozważenia przyjęcia takich środków ustawodawczych i innych środków, jakie mogą być konieczne do ustanowienia jako przestępstwo czynów czynnego i biernego przekupstwa w sektorze prywatnym popełnionych umyślnie w trakcie działalności gospodarczej, finansowej lub handlowej.
2. Strony uznają, że drobne gratyfikacje dla urzędników publicznych stanowią formę przekupstwa, utrudniają działania na rzecz zwalczania korupcji i stanowią zachętę do popełniania przekupstwa w innych państwach. W tym celu Strony potwierdzają swoje zobowiązanie wynikające z art. 12 ust. 4 UNCAC dotyczące odmowy potrącania od podatku kosztów stanowiących łapówki oraz, w stosownym zakresie, innych kosztów poniesionych w związku z zachowaniem korupcyjnym.

ARTYKUŁ 6

Korupcja i pranie pieniędzy

Strony, uznając wzajemne powiązania między korupcją a praniem pieniędzy, potwierdzają swoje zobowiązania wynikające z art. 23 UNCAC.

ARTYKUŁ 7

Odpowiedzialność osób prawnych

Strony uznają, że ustanowienie odpowiedzialności osób prawnych oraz zapewnienie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji karnych, lub innych niż karne, jest niezbędne do poczynienia postępów w globalnym zwalczaniu korupcji w handlu i inwestycjach międzynarodowych. W tym celu Strony potwierdzają swoje zobowiązania określone w art. 26 UNCAC i przypominają o swoim poparciu dla zbioru zasad wysokiego szczebla grupy G-20 dotyczących odpowiedzialności osób prawnych za korupcję.

SEKCJA C

Środki zapobiegania korupcji w sektorze prywatnym

ARTYKUŁ 8

Odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej

1. Strony uznają znaczenie środków zapobiegawczych i odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, w tym obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej i niefinansowej oraz praktyk w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, dla zapobiegania korupcji oraz rolę handlu w dążeniu do tego celu.
2. Strony uznają konieczność uwzględnienia potrzeb i ograniczeń małych i średnich przedsiębiorstw (zwanych dalej „MŚP”) w kontekście obowiązków sprawozdawczych.
3. Strony przypominają swoje poparcie dla Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych w związku ze zwalczaniem korupcji.

ARTYKUŁ 9

Sprawozdawczość finansowa i pozafinansowa

1. Zgodnie ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z UNCAC oraz zgodnie z podstawowymi zasadami swojego prawa Strony uznają znaczenie poprawy standardów rachunkowości i kontroli w sektorze prywatnym jako środka zapobiegania korupcji, a w szczególności uznają, że cel ten można osiągnąć między innymi za pomocą następujących środków:
 - a) zapewnienia, aby przedsiębiorstwa prywatne, z uwzględnieniem ich struktury i wielkości, a zwłaszcza szczególnych potrzeb MŚP, wdrażały środki wspomagające zapobieganie aktom korupcji i ich wykrywanie, które to środki mogą obejmować przestrzeganie kodeksu ładu korporacyjnego, funkcję audytu wewnętrznego lub odpowiednie kontrole wewnętrzne; oraz
 - b) zapewnienia, aby rachunki i wymagane sprawozdania finansowe tych prywatnych przedsiębiorstw były poddawane odpowiednim procedurom kontroli i certyfikacji.
2. Strony zachęcają przedsiębiorstwa notowane na rynku regulowanym, banki i zakłady ubezpieczeń do składania sprawozdań na temat wdrożonych przez nie środków zapobiegania i zwalczania korupcji. Strony wdrażają takie środki, które mogą być konieczne w kwestii ujawnienia takich sprawozdań.
3. Strony wdrażają wszelkie niezbędne środki, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, dotyczące ujawniania sprawozdań finansowych oraz utrzymania standardów rachunkowości i kontroli.

4. Każda ze Stron dąży do rozważenia przyjęcia lub utrzymania środków zobowiązujących zewnętrznych biegłych rewidentów do zgłaszania właściwym organom wszelkich podejrzanych czynów dotyczących przestępstw określonych w art. 4, 5 i 6. W przypadku konieczności zgłoszenia takich czynów Strony zapewniają, aby zewnętrzni biegli rewidenci dokonujący tych zgłoszeń w sposób uzasadniony i w dobrej wierze byli chronieni przed powództwem dotyczącym naruszenia wszelkich umownych lub prawnych ograniczeń dotyczących ujawniania informacji.

ARTYKUŁ 10

Przejrzystość w sektorze prywatnym

1. Strony uznają, że do zapobiegania korupcji w dziedzinie handlu i inwestycji międzynarodowych może przyczynić się przejrzystość i w tym celu przypominają o swoich zobowiązaniach wynikających z art. 12 ust. 2 UNCAC. W szczególności do osiągnięcia celu, jakim jest zapewnienie większej przejrzystości w sektorze prywatnym zaangażowanym w działalność handlową związaną z handlem i inwestycjami na podstawie części III niniejszej Umowy mogą doprowadzić następujące środki:

- a) promowanie rozwijania norm i procedur mających na celu ochronę integralności odpowiednich podmiotów prywatnych, w tym kodeksów postępowania dotyczących prawidłowego, honorowego i właściwego prowadzenia działalności gospodarczej i wykonywania wszystkich odpowiednich zawodów oraz zapobiegania konfliktom interesów, a także promowanie stosowania dobrych praktyk handlowych wśród przedsiębiorstw oraz w stosunkach umownych przedsiębiorstw z państwem;

- b) zapobieganie nadużywaniu procedur regulujących działalność podmiotów prywatnych, w tym procedur dotyczących subsydiów i licencji udzielanych przez organy publiczne na działalność handlową; oraz
- c) promowanie środków zapobiegających konfliktom interesów przez nakładanie ograniczeń, w stosownych przypadkach i przez odpowiednio długi czas, na działalność zawodową byłych urzędników publicznych lub na zatrudnienie urzędników publicznych w sektorze prywatnym po ich zwolnieniu lub przejściu na emeryturę, jeżeli taka działalność lub zatrudnienie są bezpośrednio związane z funkcjami sprawowanymi lub nadzorowanymi przez tych urzędników publicznych w czasie sprawowania przez nich urzędu.

ARTYKUŁ 11

Środki zapobiegania praniu pieniędzy

1. Uznając znaczenie zapobiegania praniu pieniędzy i jego potencjalny wpływ na handel i inwestycje międzynarodowe, Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do przyjęcia lub utrzymania kompleksowego wewnętrznego systemu regulacyjnego i nadzorczego dla instytucji finansowych oraz wyznaczonych przedsiębiorstw i zawodów niefinansowych zgodnie z istniejącymi zobowiązaniami wynikającymi z UNCAC i zaleceniami FATF. Strony promują wdrażanie zaleceń FATF nr 24 i 25 dotyczących przejrzystości i beneficjentów rzeczywistych osób prawnych oraz przejrzystości i beneficjentów rzeczywistych porozumień prawnych, a także zbioru zasad wysokiego szczebla grupy G-20 dotyczących przejrzystości w zakresie własności rzeczywistej.

2. Zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z UNCAC, zaleceniami FATF i zbiorem zasad wysokiego szczebla grupy G-20, o których mowa w ust. 1, Strony przyjmują lub utrzymują środki, które:

- a) zapewniają, aby ich prawo wewnętrzne zawierało definicję „beneficjenta rzeczywistego” obejmującą osobę fizyczną, która rzeczywiście jest właścicielem klienta lub kontroluje go, lub osobę fizyczną, w imieniu której przeprowadzana jest transakcja, w tym również te osoby fizyczne, które sprawują ostateczną faktyczną kontrolę nad osobą prawną lub porozumieniem prawnym;
- b) zapewniają, aby osoby prawne zarejestrowane na ich terytorium były zobowiązane do uzyskiwania i przechowywania odpowiednich, poprawnych i aktualnych informacji na temat ich beneficjentów rzeczywistych;
- c) zapewniają, aby powiernicy w ramach trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, lub innego porozumienia prawnego o strukturze lub funkcji podobnej do trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, utrzymywali odpowiednie, poprawne i aktualne informacje na temat ich beneficjentów rzeczywistych, w tym osób ustanawiających, wszelkich osób sprawujących nadzór, powierników i beneficjentów lub klas beneficjentów, oraz każdej osoby fizycznej sprawującej ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem;
- d) wymagają od instytucji finansowych oraz wyznaczonych przedsiębiorstw i zawodów niefinansowych, rozumianych jako podmioty określone w zaleceniach FATF, identyfikacji klienta i weryfikacji jego tożsamości, a także identyfikacji beneficjenta rzeczywistego i wdrożenia uzasadnionych środków w celu weryfikacji tożsamości beneficjenta rzeczywistego, tak aby instytucja finansowa lub wyznaczone przedsiębiorstwo i zawody niefinansowe miały pewność, że wiedzą, kto jest beneficjentem rzeczywistym;

- e) wprowadzają mechanizmy zapewniające, aby odpowiednie właściwe organy, określone w prawie Stron, miały dostęp do informacji na temat beneficjentów rzeczywistych w odpowiednim czasie;
- f) zapewniają, aby ich właściwe organy uczestniczyły w wymianie informacji na temat beneficjentów rzeczywistych ze swoimi międzynarodowymi odpowiednikami w sposób terminowy i skuteczny;
- g) wymagają od instytucji finansowych oraz wyznaczonych przedsiębiorstw i zawodów niefinansowych stosowania wzmożonych zasad należytej staranności, szczególnie w odniesieniu do osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, przez które rozumie się osoby, które sprawują lub sprawowały znaczące funkcje publiczne na terytorium którejkolwiek ze Stron lub w skali międzynarodowej, a także członków ich rodzin i bliskich współpracowników; oraz
- h) zapewniają skuteczny nadzór nad wyżej wymienionymi obowiązkami, w tym przez ustanowienie i egzekwowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za niewywiązywanie się z tych obowiązków.

3. Strony uznają przydatność ustanowienia rejestrów w celu terminowego przekazywania poprawnych i aktualnych informacji na temat beneficjentów rzeczywistych osób prawnych i porozumień prawnych, aby ułatwić zapobieganie korupcji i praniu pieniędzy oraz zwalczanie tych zjawisk.

SEKCJA D

Środki zapobiegania korupcji w sektorze publicznym

ARTYKUŁ 12

Zasady postępowania urzędników publicznych

1. Strony potwierdzają swoje poparcie dla zbioru zasad wysokiego szczebla grupy G-20 dotyczących ujawniania informacji majątkowych przez urzędników publicznych, przyjętych na szczycie przywódców grupy G-20 w Los Cabos w dniach 18–19 czerwca 2012 r., a także zasad postępowania urzędników publicznych w odniesieniu do Meksyku przyjętych w ramach Współpracy Gospodarczej Azji i Pacyfiku na 14. posiedzeniu przywódców gospodarczych w Hanoi w 2006 r., oraz dla zalecenia dotyczącego kodeksów postępowania dla urzędników publicznych przyjętego przez Radę Europy w dniu 11 maja 2000 r. w odniesieniu do Unii Europejskiej.
2. Strony potwierdzają swoje zobowiązania zawarte w art. 8 UNCAC, w tym dotyczące stosowania kodeksów lub norm postępowania dla urzędników publicznych, ułatwiania zgłaszania właściwym organom przez urzędników publicznych aktów korupcji, wymagania od urzędników publicznych składania właściwym organom deklaracji dotyczących potencjalnych konfliktów interesów oraz wdrażania środków zapewniających działania dyscyplinarne lub inne w stosunku do urzędników publicznych naruszających takie kodeksy lub normy.

ARTYKUŁ 13

Przejrzystość w administracji publicznej

1. Strony podkreślają znaczenie przejrzystości w administracji publicznej dla zapobiegania korupcji związanej z handlem i inwestycjami międzynarodowymi oraz promują przejrzystość zgodnie z postanowieniami szczegółowymi i horyzontalnymi zawartymi w części III niniejszej Umowy, w tym w szczególności postanowieniami dotyczącymi ułatwień w handlu, zamówień publicznych, regulacji wewnętrznych i przejrzystości.
2. Strony potwierdzają swoje zobowiązania wynikające z art. 13 ust. 2 UNCAC do podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia, aby ich organy antykorupcyjne były powszechnie znane, oraz zapewnienia dostępu do tych organów, w stosownych przypadkach, w celu zgłaszania wszelkich istotnych incydentów.

ARTYKUŁ 14

Udział społeczeństwa obywatelskiego

Strony uznają znaczenie udziału społeczeństwa obywatelskiego w zapobieganiu i zwalczaniu korupcji w handlu i inwestycjach międzynarodowych, a także potrzebę podnoszenia świadomości społecznej na temat istnienia, przyczyn i wagi korupcji oraz zagrożeń z niej wynikających. W tym celu Strony potwierdzają swoje zobowiązania wynikające z art. 13 ust. 1 UNCAC, w szczególności dotyczące podjęcia odpowiednich środków w celu promowania aktywnego udziału osób i grup spoza sektora publicznego, takich jak społeczeństwo obywatelskie, organizacje pozarządowe i organizacje środowiskowe.

ARTYKUŁ 15

Ochrona osób zgłaszających nieprawidłowości

Strony potwierdzają swoje zobowiązanie wynikające z art. 8 ust. 4 UNCAC do rozważenia ustanowienia środków i systemów ułatwiających zgłaszanie właściwym organom przez urzędników publicznych aktów korupcji, gdy takie akty zostaną przez nich dostrzeżone w trakcie pełnienia funkcji. Strony potwierdzają również swoje zobowiązanie wynikające z art. 33 UNCAC do rozważenia ustanowienia odpowiednich środków w celu zapewnienia ochrony przed jakimkolwiek nieuzasadnionym działaniem każdej osobie zgłaszającej nieprawidłowości.

SEKCJA E

Rozstrzyganie sporów

ARTYKUŁ 16

Zakres stosowania

1. W przypadku braku porozumienia między Stronami w odniesieniu do któregokolwiek z postanowień niniejszego Protokołu Strony korzystają wyłącznie z procedur, o których mowa w art. 17–21.
2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków Stron wynikających z odpowiednich procedur rozstrzygania sporów w ramach instrumentów międzynarodowych, o których mowa w niniejszym Protokole.
3. Każda ze Stron zachowuje prawo do egzekwowania swoich odpowiednich przepisów antykorupcyjnych za pośrednictwem swoich organów ścigania, prokuratury i organów sądowych, zgodnie z podstawowymi zasadami swojego prawa.

ARTYKUŁ 17

Konsultacje

1. Strona może wnioskować o przeprowadzenie konsultacji z drugą Stroną w celu wypracowania wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Konsultacje odbywają się w ramach Podkomitetu ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach.
2. Strona wnioskująca o przeprowadzenie konsultacji przekazuje drugiej Stronie pisemny wniosek, w którym wskazuje powody złożenia wniosku, w tym zamieszcza opis przedmiotowej sprawy oraz sposobu, w jaki środek drugiej Strony negatywnie wpływa na handel lub inwestycje między Stronami. Strony przystępują do konsultacji bezzwłocznie po doręczeniu wniosku o przeprowadzenie konsultacji, a w każdym razie nie później niż 30 dni po dniu otrzymania wniosku. Strony dokładają wszelkich starań, aby w drodze tych konsultacji wypracować wspólnie uzgodnione rozwiązanie.
3. Każda ze Stron może w stosownych przypadkach zwracać się o poradę do wewnętrznych grup doradczych, o których mowa w części IV art. 1.7 (Wewnętrzne grupy doradcze) niniejszej Umowy.
4. Każda ze Stron stara się zapewnić udział personelu swoich właściwych organów publicznych odpowiedzialnego za kwestie będące przedmiotem konsultacji.
5. Wszelkie wspólnie uzgodnione rozwiązania są podawane do wiadomości publicznej, z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych.

ARTYKUŁ 18

Pomoc ekspercka

1. W przypadku gdy w terminie 90 dni po złożeniu wniosku o przeprowadzenie konsultacji konsultacje się zakończyły i nie wypracowano wspólnie uzgodnionego rozwiązania, Strona może zwrócić się z pisemnym wnioskiem do drugiej Strony o pomoc grupy ekspertów. We wniosku o pomoc grupy ekspertów Strona zawiera opis przedmiotowej sprawy oraz tego, w jaki sposób środek drugiej Strony negatywnie wpływa na handel lub inwestycje między Stronami.
2. O ile Strony nie uzgodniły inaczej, grupa ekspertów składa się z trzech członków. W terminie 10 dni po dniu otrzymania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, Strony konsultują się w celu osiągnięcia porozumienia co do ekspertów zasiadających w składzie grupy ekspertów. W tym celu każda ze Stron wyznacza eksperta, który może być obywatelem danej Strony, i proponuje drugiej Stronie do trzech kandydatów na funkcję przewodniczącego. Strony dokładają starań, aby zgodnie wybrać przewodniczącego spośród kandydatów na tę funkcję. Strona może zgłosić sprzeciw wobec eksperta wyznaczonego przez drugą Stronę, jeżeli uzna, że osoba ta nie spełnia wymogów określonych w art. 20. Do celów niniejszego ustępu zachęca się Strony do wyboru ekspertów z listy, o której mowa w art. 19.
3. Jeżeli Strony nie uzgodnią składu grupy ekspertów w terminie określonym w ust. 2, stosuje się procedurę określoną w art. 19.

4. Grupa ekspertów przeprowadza procedury zgodnie z warunkami uzgodnionymi przez Strony. Wspólny Komitet może decydować o przyjęciu regulaminu wewnętrznego, który ma mieć zastosowanie do procedur, o których mowa w niniejszej sekcji.

ARTYKUŁ 19

Lista ekspertów

Na pierwszym posiedzeniu po wejściu w życie niniejszej Umowy Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach ustanawia listę przynajmniej dziewięciu osób, które są skłonne i zdolne pełnić funkcję eksperta. Lista składa się z trzech części: po jednej części listy dla każdej ze Stron oraz jednej złożonej z osób niebędących obywatelami którejkolwiek ze Stron, które mogą pełnić rolę przewodniczącego. Każda ze Stron proponuje do swojej części listy co najmniej trzy osoby. Strony wybierają również co najmniej trzy osoby do części listy zawierającej kandydatów na przewodniczących. Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach zapewnia aktualizację listy oraz utrzymanie liczby ekspertów na poziomie co najmniej dziewięciu osób.

ARTYKUŁ 20

Kwalifikacje ekspertów

Eksperci dysponują wiedzą fachową w zakresie prawa lub praktyki w sprawach objętych niniejszym Protokołem lub w zakresie rozstrzygania sporów wynikających z umów międzynarodowych. Muszą to być osoby niezależne, działające w imieniu własnym, nieprzyjmujące poleceń od jakichkolwiek władz publicznych ani jakiejkolwiek organizacji w odniesieniu do kwestii związanych z danym sporem oraz niepowiązane z władzami publicznymi którejkolwiek ze Stron, a także muszą postępować zgodnie z załącznikiem 31-B (Kodeks postępowania dla członków zespołu orzekającego i mediatorów).

ARTYKUŁ 21

Opinie ekspertów

1. Grupa ekspertów prowadzi konsultacje ze Stronami, wspólnie lub indywidualnie, stosownie do przypadku, w celu udzielenia im pomocy w wypracowaniu wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
2. W sprawach dotyczących umów międzynarodowych, zaleceń FATF lub zbiorów zasad wysokiego szczebla grupy G-20, o których mowa w niniejszym Protokole, eksperci mogą, w stosownych przypadkach i po powiadomieniu Stron, zwrócić się o informacje lub porady do odpowiednich organizacji lub organów.

3. Jeżeli w terminie 90 dni po ustaleniu składu grupy ekspertów nie zostanie wypracowane wspólnie uzgodnione rozwiązanie w drodze konsultacji z grupą ekspertów, każda ze Stron może zwrócić się do grupy ekspertów o wydanie opinii zawierającej proponowane rozwiązanie.

4. W terminie 90 dni po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, grupa ekspertów wydaje opinię zawierającą ustalenia faktyczne, wskazanie możliwości zastosowania odpowiednich postanowień oraz podstawowe uzasadnienie proponowanego rozwiązania³. Bezzwłocznie po przyjęciu opinii przez grupę ekspertów każda ze Stron podaje tę opinię do wiadomości publicznej, z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych.

5. Strony omawiają odpowiednie środki, które należy wdrożyć, aby rozwiązać przedmiotową sprawę, uwzględniając opinię grupy ekspertów, w celu wypracowania wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Strona wdrażająca środki informuje drugą Stronę o wszelkich środkach, które wdrożyła lub zamierza wdrożyć, lub działaniach, które podjęła lub zamierza podjąć, aby rozwiązać przedmiotową sprawę, nie później niż trzy miesiące po wydaniu opinii. W razie potrzeby Strony zwracają się do wewnętrznych grup doradczych o radę w sprawie wdrożenia takich środków.

³ Opinie i rozwiązania grupy ekspertów nie tworzą praw ani obowiązków względem osób prawnych ani fizycznych.

6. Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach monitoruje działania następcze w związku z opinią grupy ekspertów i proponowanym w niej rozwiązaniem. Wewnętrzne grupy doradcze mogą przedkładać uwagi w tym względzie Podkomitetowi ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach.

ARTYKUŁ 22

Przegląd

1. W celu zwiększenia skuteczności wykonania niniejszego Protokołu Strony omawiają na posiedzeniach Podkomitetu ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach funkcjonowanie postanowień dotyczących rozstrzygania sporów i postanowień instytucjonalnych określonych w sekcjach E i F, w tym możliwość przeprowadzenia przeglądu ich skuteczności, z uwzględnieniem, między innymi, doświadczenia zdobytego w trakcie wykonywania niniejszego Protokołu, zmian w polityce każdej ze Stron, zmian w umowach międzynarodowych oraz opinii przedstawionych przez zainteresowane strony.

2. Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach może zalecić Wspólnemu Komitetowi zmiany odpowiednich postanowień niniejszego Protokołu odzwierciedlające wynik dyskusji, o których mowa w ust. 1, które to zmiany przyjmuje się zgodnie z procedurą wprowadzania zmian ustanowioną w części IV art. 2.4 (Zmiany) niniejszej Umowy.

SEKCJA F

Ustalenia instytucjonalne

ARTYKUŁ 23

Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach

1. Niniejszym Strony ustanawiają Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach. Składa się on z przedstawicieli każdej ze Stron odpowiedzialnych za sprawy związane z zapobieganiem i zwalczaniem korupcji, z uwzględnieniem szczególnych kwestii, które mają być poruszone na danej sesji.
2. Pierwsze posiedzenie Podkomitetu ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach odbywa się w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy, o ile Strony nie uzgodnią inaczej, a kolejne posiedzenia odbywają się w terminie uzgodnionym wspólnie przez Strony.
3. Podkomitet ds. Przeciwdziałania Korupcji w Handlu i Inwestycjach pełni następujące funkcje:
 - a) ułatwianie i monitorowanie skutecznego wykonywania niniejszego Protokołu oraz omawianie wszelkich trudności, które mogą pojawić się w związku z jego wdrażaniem;

- b) promowanie współpracy między Stronami w sprawach objętych niniejszym Protokołem, a także wymiany informacji na temat rozwoju sytuacji na forach pozarządowych, regionalnych i wielostronnych w kwestiach objętych niniejszym Protokołem;
- c) identyfikowanie lub omawianie inicjatyw w sprawach objętych niniejszym Protokołem, w przypadku których korzystna byłaby ściślejsza współpraca dwustronna; oraz
- d) identyfikowanie lub omawianie ewentualnych zmian niniejszego Protokołu.

4. Każda ze Stron wyznacza punkt kontaktowy, aby ułatwić komunikację i koordynację między Stronami w kwestiach dotyczących wykonania niniejszego Protokołu, oraz przekazuje drugiej Stronie jego dane kontaktowe. Strony bezzwłocznie powiadamiają się wzajemnie o wszelkich zmianach w tych danych kontaktowych.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w ..., dnia... r.

w imieniu Królestwa Belgii,

w imieniu Republiki Bułgarii,

w imieniu Republiki Czeskiej,

w imieniu Królestwa Danii,

w imieniu Republiki Federalnej Niemiec,

w imieniu Republiki Estońskiej,

w imieniu Irlandii,

w imieniu Republiki Greckiej,

w imieniu Królestwa Hiszpanii,

w imieniu Republiki Francuskiej,

w imieniu Republiki Chorwacji,

w imieniu Republiki Włoskiej,

w imieniu Republiki Cypryjskiej,

w imieniu Republiki Łotewskiej,

w imieniu Republiki Litewskiej,

w imieniu Wielkiego Księstwa Luksemburga,

w imieniu Węgier,

w imieniu Republiki Malty,

w imieniu Królestwa Niderlandów,

w imieniu Republiki Austrii,

w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej,

w imieniu Republiki Portugalskiej,

w imieniu Rumunii,

w imieniu Republiki Słowenii,

w imieniu Republiki Słowackiej,

w imieniu Republiki Finlandii,

w imieniu Królestwa Szwecji,

w imieniu Unii Europejskiej

w imieniu Meksykańskich Stanów Zjednoczonych